

משי א'וקנו אני וסיבא מתי

פרק 4

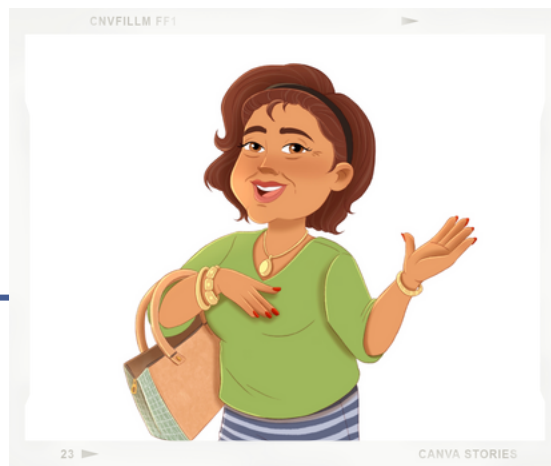

FOEMM_ART

הקצנה

קוראים לי מזי, למה מזי? על שם סבתא מזל.
 סבתא מזל ואני תמיד היינו יחד,
 בשמחות שלי היא חיבקה ונישקה אותי,
 ברגעים הקשים חיבקה אותי ועטפה אותי בחום ואהבה,
 המילים שלה והאמונה שלה טמונות בי.
 סבתא מזל היתה אישה מצחיקה מאוד,
 ויש לי אינספור חוויות איתה.
 לכן, יום אחד כשהיא ניפרדה ממני
 והשאירה בי חלל כל כך גדול,
 פשוט התחלתי לכתוב...
 מה בדיה בסיפורים, ומה אמת?
 אני אצטט את המשפט
 "שבכל צחוק יש גם קצת אמת".
 שתהיה לכם קריאה נעימה.

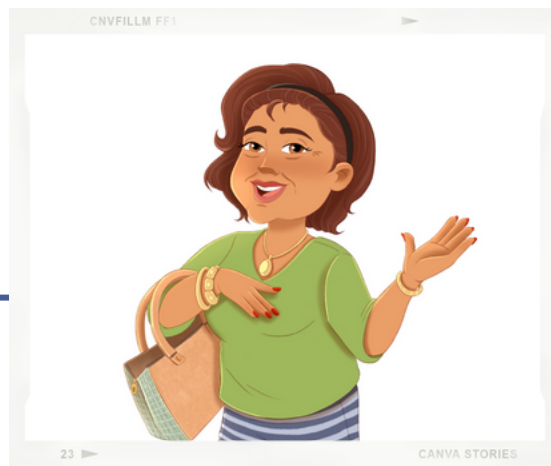

פסק 4 המכנסיים של סבא אליהו

אתמול הגעתי אל סבתא בוכה. סבא שאלה, "מה קרה? למה את בוכה?" סיפרתי לה שהבוקר, בבית הספר, כששיחקתי בהפסקה, רצתי במגרש ליד הדשא, וכשרציתי לעשות גלגלון נקרעו לי המכנסיים, וכל הילדים ראו וצחקו עלי. סבתא מזל אמרה לי, "על זה את בוכה? בואי אספר לך מה קרה לסבא אליהו.

"כשסבא אליהו היה צעיר יותר והיו לו חמש נפשות להאכיל – את יודעת, אבא שלך והדודים והדודות שלך – הוא היה מומחה לצביעה. אין בית שלא צבע כאן ברחוב. כולם אהבו את הצביעה של סבא שלך. הוא היה צובע נקי ומסודר, ולקראת פסח כל השכנות היו מבקשות ממנו לצבוע. פעם הוא צבע לשכנה עליזה את המטבח בצבע ירוק זית, אבל זה כבר לסיפור אחר.

"לסבא היו סולם גבוה, דלי ומברשת עבה, וזוג מכנסיים קבוע שלבש כשהיה צובע. כל יום היה הולך במכנסיים האלה לעבודה, יום אחד הזמינו את סבא אליהו לצבוע בבית של משפחת מושנוב – משפחה עשירה מאוד. רבקה, אשתו של משה מושנוב, ביקשה מסבא אליהו לצבוע לה את כל הבית בלבן, לבן שלג. סבא היה נרגש, והתחיל לצבוע את הבית. הוא עבד קשה מאוד מהבוקר, ואחר הצהריים הגיעה רבקה לראות את הבית.

פסק 4 המכנסיים של סבא אליהו

היא נכנסה לבית עם חברותיה בזמן שסבא היה על הסולם. הוא ידע ללכת עם הסולם כשהוא עומד עליו, ועכשיו רצה להשוויץ ולהראות להן את היכולות שלו. אבל בזמן שעשה צעד עם הסולם, התפרים במכנסיים של סבא נפתחו ונקרעו, והוא עמד על הסולם במכנסיים קרועים בזמן שרבקה וחברותיה עמדו והתפעלו מהצביעה שלו, "סבא אליהו היה נבוך. הוא ירד מהסולם, קד קידה ואמר תודה. רבקה וחברותיה מחאו לו כפיים על הצביעה היפה שלו, והוא התחיל ללכת ברחוב לכיוון הבית עם סולם על היד, מברשת, דלי ומכנסיים קרועים. כולם הסתכלו עליו בפליאה, אך הוא היה מרוצה שאהבו את הצביעה שלו.

"מאז, נכדתי, כל חודש, באופן קבוע, היה סבא אליהו חוזר עם מכנסיים קרועים. וכל פעם תפרתי לו אותם מחדש. סבא אליהו לא בכה, הוא היה צוחק על עצמו ומרוצה מהעבודה שלו. דברים כאלה קורים, והם עוברים מהעולם. צוחקים קצת. והכול נעלם..."